

Kontorister ved Herredskontorer og andre lignende Kontorer. Det viser sig nu, at de fleste af disse Kontorister paa de forskellige Amtstuer ere Mennesker mellem 14—18 Aar, som lige fra Kommuneskolen komme ind paa saadanne Amtskontorer for at sætte sig ind i Kontorforholdene og være der en Tid for at uddanne sig i Bogføring o. s. v.; derefter gaa de som oftest over i andre Stillinger, medens nogle rykke op til at blive Assistenten og Fuldmægtige ved Kontorerne. Nogle af dem ere der hele Kontortiden, men det varierer ogsaa noget omkring paa de forskellige Amtstuer. Somme Steder er Kontortiden 5—6 Timer, andre Steder 8 Timer, men vist neppe herover. Endelig er der Kontorister, der stille hele deres Arbejdskraft til Raadighed i hele Kontortiden, medens andre kun anvendes en Del af Kontortiden o. s. v. Det fremgaar deraf, at disse Forhold ere meget forskelligartede, og det vil ikke være muligt for Lovgivningsmagten at regulere dem, hvorfor man har anset det for mest formaalstjenligt som hidtil at lade det blive Amtsforvalterne, der træffe Afgørelse i saa Henseende overfor disse meget unge Mennesker. Blive de noget ældre, og blive de ved at være i Tjenesten, viser det sig, at de som Regel komme op paa den Norm, som gælder for andre Kontorister paa lignende Kontorer, f. Eks. Herredskontorer, altsaa op over 600 Kr., og det har jo været Regelen her paa Rigsdagen, at man ikke sagde noget i Anledning af dem, der fik over 600 Kr.

Der kan selvfølgelig fremdrages enkelte Eksempler, hvor Lønnen har været betydeligt under 600 Kr., skønt vedkommende har været i en mere moden Alder, men det har da været af andre Grunde. Enten har vedkommende været svag og har ikke kunnet være paa Kontoret hele Tiden, eller de have tillige været ansatte paa andre Kontorer, f. Eks. Handelskontorer, og da de altsaa have faaet Betaling for den Tid, kunne de naturligvis ikke samtidig faa fuld Betaling paa Amtstuekontoret. I et Par Tilfælde have Damer været antagne for en mindre Løn end 600 Kr. I et Tilfælde, hvor vedkommende Dame er ca. 40 Aar, viste Indberetningen, at hun var meget svag, og at hun gentagne Gange havde været paa Hospitalét, men dog havde oppebaaret sin Løn, medens hun havde været paa Hospitalét, endogsaa næsten i Aarevis. Vedkommende vilde derfor ogsaa gerne tilbage til Amtstuen, for at hun kunde faa den lille For-tjeneste, hun kunde faa derigennem,

medens hun desuden havde en lille privat Forretning med Haandarbejde. Jeg nævner dette, for at det ikke skal se for grelt ud, naar visse af disse Lønninger ere saa smaa.

Noget anderledes stiller Udvalget sig overfor Fuldmægtigene ved Amtstuerne. I de fleste Tilfælde er der jo kun en Fuldmægtig, medens der i enkelte Tilfælde er to, men der tænkes her særlig paa Førstefuldmægtigene. De ere i Reglen ældre Mennesker, have i alt Fald en længere Løbebane som Kontorister bag sig, flere af dem ere jo ogsaa faguddannede, og enkelte ere Jurister. Deres Lønforhold have hidtil været ordnede privat mellem dem og Amtsforvalterne. Der har før været tænkt paa en Omordning af dette Forhold, saaledes at de kunde faa Statsansættelse med faste Lønningsregler efter stigende Skala og Pensionsret. Dette have Fuldmægtigene meget ønsket, og en Deputation har haft Foretræde for Udvalget for at forelægge sine Ønsker i saa Henseende, ligesom der siden er indsendt en Skrivelse desangaaende, som findes aftrykt i Betænkningen. Der er noget, der taler for, at ældre veltjente Fuldmægtige bør have deres Lønforhold forbedrede. De ere jo som Regel Familie-fædre og have grumme lidt Adgang til Avancement. Derfor er det undertiden meget vanskeligt for dem at klare sig. Man har derfor henstillet til Finansministerens Overvejelse, om ikke denne Sag kunde ordnes saaledes, at de fik Statsansættelse med Alderstillæg og Pensionsret. Man har saa meget hellere gjort det, som den højtærede Finansminister ved denne Sags 1ste Behandling nævnte, at man skulde tage dette Forhold op til Drøftelse i Ministeriet, fordi der var indkommet Andragender fra private Brandassurance-selskaber om, at saadanne Selskabers Aarsbidrag maatte blive opkrævede gennem Amtstuerne. Derved vilde der jo voldes noget mere Arbejde. Det bliver da Spørgsmaalet, hvilke Funktionærer den eventuelle økonomiske Fordel skulde tilflyde. Der er jo kalkuleret 12,000 Kr. til Fordeling mellem Amtstuerne som Vederlag for de Indtægter, Funktionærerne have haft ved Salg af Skattekvitteringsbøger, hvilket Salg nu delvis falder bort. Disse 12,000 Kr. kunne efter Udvalgets Mening inddrages, saa at de kunne anvendes til den eventuelle Lønforhøjelse, saaledes at de 12,000 Kr. ikke behøvede at udredes direkte til Amtstuerne, men at Lønforholdene ordnedes direkte fra Statens Side.

Disse Tanker har Udvalget fundet